

Pri padcu se zadušila. V naselju Vaneče pri Puconcih se je zgodila v noči izredna smrtna nesreča. Katarina Horvat, 45letna posestnikova žena, se je mudila na gostiji in se je vračala pozno na večer sama proti domu. Na povratu ji je spodrsnilo na polzskem pobočju, padla je in udarila močno z glavo na tla, da je obležala nezavestna. Ko jo je našel drugo jutro njen mož, je že bila mrtva. Preiskava je dognala, da se je zarila ženska, ko je padla, z obrazom v raz-

močeno zemljo in se je v nezavesti zadušila, ker ni bilo nikogar, ki bi jo bil dvignil.

Obsojena mladoletna ubijalka. V soboto, dne 1. maja je obravnavalo mariborsko sodišče uboj v Veliki Poljani, kojega smrtna žrtev je postal 20 letni posestnikov sin Jožef Gjørkeš, ki je bil v pretepu zaboden v srca. Kot krivca sta bila obsojena 18 letnih Štefan R. na dve leti in 15 dni zapora, Ivan G. na eno leto in šest mesecev ter 15 dni zapora.

DRUŠTVENE VESTI

Tabor fantov in mož pri Materi božji na Ptujski gori za dekanije: Ptuj, Dravsko polje, Zavrč, Velika Nedelja, Jarenina, Maribor desni breg, Maribor levi breg in Slovenska Bistrica, bo v nedeljo 23. maja. Podroben program bomo še objavili. Vse župnije navedenih dekanij prosimo za sodelovanje, da bo tabor dostojna manifestacija katoliške in slovenske zavesti naših fantov in mož. Ob tej priliki bomo na najlepši način proslavili stoletnico knjige »Življenja srečen pot«, katero je veliki škof poklonil naši mladini.

Križeval pri Ljutomeru. Krajevna Kmečka zveza pri Sv. Križu priredi takoj po ranem sv. opravilu 9. maja v Slomšekovi dvorani gospodarsko predavanje, kjer bo govoril o raznih perecih gospodarskih vprašanjih kmečki strokovnjak. Pridite torej vsi stanovski tovariši, da si postavimo smernice za bodoče delovanje ter se vzdramimo za naš kmetijski pokret, katerega bomo dosegli edino v naši stanovski organizaciji Kmečki zvezi. Torej v nedeljo 9. maja na svidenje v Slomšekovi dvorani!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Veliko zanimanje vada za igro »Jurij Kozjak«. Prva predstava bo v nedeljo 9. maja po večernicah, druga na predvečer birme v ponedeljek 10. maja ob osmih zvečer, obakrat na prostem pred cerkvijo. Sodeluje 115 ljudi. Nastopi s konji, romarske procesije, napad Turkov, petje, zvonjenje, bučanje orgel, koralni spev menihov, zahvalna pesem: to bo vsekakor senzacija nad senzacijo. Za ogrom-

bolj posveti svoji službi občinstvu. Novoto bodo preizkusili najprvo na posameznih progah. Če se bo obnesla, jo uvedejo po vseh avstralskih mestih.

Nova past za žuželke

V južnoafriških sadovnjakih sedaj preskušajo nov aparat, ki je tako narejen, da more v najkrajšem času poloviti ogromno množino škodljivih žuželk. Ta aparat je tri in pol metra visok in votel steber, ki ni težak ter ga lahko naglo prenašajo, kamorkoli bi bilo potreba. Na vrhu stebra je pritrjen žaromet, ki širi okoli sebe močno zelenorumenkasto luč. Ta luč ima ponoči tako lastnost, da že na velike daljave mami in vabi k sebi velike mno-

malo v trg, obljubil pa je, da se vrne in da ostane čez noč pri njej. Cenco je to tako ganilo, da so se ji ulile solze in mu je rekla, da nikoli ni kakega človeka tako rada imela kakor njega.

Jagar pa ni ostal samo to noč, ampak še tudi ves naslednji dan in tudi drugo noč pri svoji rednici. Ta se je vedno zopet spominjala njegovih otroških let v Črnem borštu, toda nečaj, kar bi bila rada povedala, ji ni in ni hotelo z jezika. Večkrat je s presunljivim pogledom obstala na obrazu mladega moža in ga gledala, kakor da preži na nekaj. Ko je v pogovoru mimo grede omenil, da je v mestu srečal Gašperja, je obstrmela in iznenadeno vprašala:

»Ali ti je kaj povedal?«

»Povedal, da! Tisto, da ste mi zapisali,« je dejal odkrito; »pa me ne veseli.«

»Zakaj ne? Ali ti je premalo?«

»Zlomka, saj nisem tako na denar! Zaradi mene si lahko sto let učkate.«

»Moj ljubi pob!« je zahtela, več pa ni mogla reči, ker jo je posilil kašelj in jo je spet začelo dušiti. Pozneje je vprašala:

»Ali ti je Gašpar še kaj drugega pravil? Gašpar rad čenča.«

»Namigoval je že tako, kakor da še kaj ve; povedal pa ni. Ga nisem silil.«

»Gašpar je star osel; dela se, kakor da je Bog ve kaj, ne ve pa ničesar,« se je jezila Cenca.

Zopet je minulo nekaj časa. Cenca je jela trdo

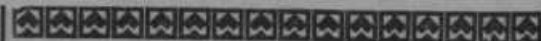
ne žrtve, ki so s temi v zvezi, nas boste najlepše poplačali s svojim obiskom. Na svidenje!

Sv. Vencel pri Slov. Bistrici. »Narodna knjižnica« priredi v nedeljo 9. maja igro v treh dejanjih »Po trnju do cvetja«. Vsi vijudno vabljani!

Sv. Jurij ob Taboru. Naše Kat. prosvetno društvo deluje z vsemi močmi. Celu zimo smo imeli prosvetne večere, na katerih so razni predavatelji predavali o raznih koristnih rečeh, imeli smo tudi skioptična predavanja (Evharištični kongres v Ljubljani i. dr.). Igrali smo igre: »Zgubljena ovca«, Medvedovo dramo »Črnošolec«. Igra je lepa in nobenemu ni bilo žal, da jo je šel gledat. Igralci so vloge rešili prav dobro in so bili nagrajeni za svoj trud z burnim odobravanjem gledalcev. Ker pa marsikateremu ni bilo mogoče pretekdo nedeljo v Katoliški dom na igro, se igra »Črnošolec« ponovi na praznik Vnebohoda ob treh popoldne. Vabimo vsakega, ki še

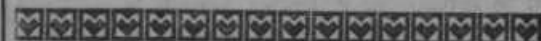
Odprta noč in dan so greba vrata.

Sv. Rupert v Slov. goricah. Dne 14. aprila smo položili k večnemu počitku truplo blagopokojnega Franca Lužnik, bivšega kmeta v Spodnji Vohlini. Bil je svoj čas skrben gospodar, do smrti dober katoličan in mnogo let stalen naročnik »Slovenskega gospodarja«. Zapuštil je dolino solz v 74. letu svoje starosti. Zvonovi, katere je rajni pred 15 leti s svojimi konji pomagal pripeljati iz livarne iz Maribora,

Za sv. birmo —

molitvenke in rožnive v knjigarni Tiskarne sv. Cirila v Mariboru in v Ptuju. — Kupujte katoliške molitvenke v katoliških knjigarnah.

ni igre videl, da jo pride pogledat. Vstopnina je zelo znižana radi ponavljanja in stane prvi sedež 6 Din, drugi 4 Din, stojlišče 3 in za otroke 2 Din.

Velenje. Prosvetno društvo v Velenju vijudno vabi, da bi v velikem številu posestili v nedeljo 9. maja in 23. maja ob treh popoldne v društvenem domu narodno igro »Revček Andrejček«. To bo zadnja igra v tej sezoni in se bo ves čisti dobiček daroval gasilski četi v Šaleku, da se ji omogoči nakup brizgalne. Zato ste prav vsi vabljani!

Vojnik. Po uspelem materinskem dnevu smo se začeli pripravljati za veliki farni dan, v okviru katerega bomo igrali Drabosnjakovo »Kristusovo trpljenje«. Nastopilo bo okoli dve sto igralcev. V nedeljo je bilo v »- namen zborovanje, ki se ga je udeležilo ogromno število fantov in deklet. Kdor se zborovanja ni mogel udeležiti, se lahko še priklasi za sodelovanje. Po 9. maju začnemo z rednimi vajami.

so mu za plačilo zapeli turobno pesem. Domači moški pevski zbor mu je zapel žalostinke pri slovesu od doma in pri odprtem grobu. Da je bil rajni splošno čislán, je pokazala številna udeležba pri njegovem pogrebu in mnogi nagrobni venc. Pogrebci so zložili 100 Din za afrikanke misijone. Darovalci se naj zavedajo, da so na visoke obresti naložili ta denar. Najlepša hvala!

požirati, potem je nenadoma dejala s čisto drugim glasom:

»Anza, ne smeš mi zameriti, če sem ti storila kako krivico!«

»Kaj neki!« je odvrnil.

»Jaz sem bila strašno huda, ko te je moj rajni dal h komedijantom. Pa saj veš, kako sam svoj je bil.«

»To pač ni bilo kaj! Saj mi je bilo dobro pri cirku in kar ugajalo mi je. Še danes bi bil tam, ko bi mojster Oštir tako nanagloma ne bil umrl, da smo se vsi razleteli.«

»Pa bi ti bila morala potem, ko si se vrnil in me prišel vprašat, pri sebi obdržati ali ti pri grofu kako boljo službo izprositi.«

»Moja služba je dobra. Veselila me je do zadnjega, ko me je zadela ta nesreča z gamsi.«

Beseda se ni sukala tako, kakor bi bila Cenci po volji. Vedno zopet se ji je izmuznila, ko je že upala, da si bo odvalila kamen, ki ji je ležal na srcu in jo moril.

Drugo jutro, ko se je jagar poslavljaj, je še enkrat poizkusila. Z obema rokama ga je držala za desnico in je rekla s drhtečim glasom:

»Anza, ali mi boš ohranil lep spomin, ko bom umrla?«

»Bom,« je obljubil. »Dobri ste mi bili.«

»Ko bi pa le bilo kaj, kar bi mi moral odpustiti?«

»Nimam kaj, da bi vam odpustil.«

Laporje. Prijetne pomladi se vse raduje, mlado in staro. Prav tako se je je veselila komaj 82 letna Marija Gumzej, rojena Uršič, katero je iz naše sredine iztrgala ljubečemu možu in peterim otročičkom kruta smrt. Komaj po osmih dnevih boleznih je za vedno zatislila svoje oči, sprevidena s tolažili svete vere. Bila je mirna, delavna ter povsod priljubljena. Pri hiši žalosti je spregovoril g. Brglez. Pogreb je vodil naš rojak č. g. župnik Pirš ob asistenci g. konzistorialnega svetnika in dekana Ozimiča Jožef. Ob odprtem grobu se je poslovil z lepimi, v srce segajočimi besedami njen sorodnik g. župnik Pirc. Naj v miru počiva! Žalujočemu možu in sorodnikom naše iskreno sožalje!

Poljčane. V nedeljo 18. aprila je za vedno zatislil trudne oči g. Anton Knaflič, bivši trgovec in župan v Lušečki vasi. Z njim smo zgubili letos že drugega, lahko rečemo nenadomestljivega moža. V življenju je bil težko preizkušen; bil je pravi svetopisemski mož potrpežljivosti in boguvdanosti. Ni tožil, ampak zaupal je v Boga in delal. Vedno je bil v vrstah dobrih, zavedno katoliških Slovencev. Ogladalo vsem v vsem! Moč v trpljenju je dobival v cerkvi. Sv. maša in skoro dnevno sv. obhajilo sta bila temelj delu v njegovem zasebnem in javnem življenju, prav posebno pa krepilo v stiskah. Tako je tudi vzgojil svoje hčerke. V zadnji boleznih, že duševno in telesno izčrpan, je sv. popotnico prejel s tako pobožnostjo in premagovanjem, da je ganilo človeka. Pogreb je pokazal, kako smo ga spoštovali in ljubili. Počivaj v miru! Ostalim naše sožalje!

Sv. Jurij ob Taboru. Smrt že mnogo let ni tukaj tako urno kosila, kakor letos, kajti v štirih mesecih je umrlo 12 odraslih. Za vedno sta nas zapustila vžitkarja Krašovic Valentin, 85 let star, iz Tabora, in 88letna Plaznik Marija (Jamšca) iz Šmiklavža, iz Podloga pa 79letna Steiner Ana. Tudi 77letni vžitkar Blatnik Jakob (Pistotnik) iz Tabora je šel po večno plašilo. Tem prištevamo tudi 73letno Šmonovo mater, ki je bila vsej župniji znana vsled svoje lepe in glasne molitve v cerkvi. Nepričakovano so nas pa zapustili: 35letni posestnik iz Kaple Štorman Vinko, ki ga je do smrti povozil avtomobil, 50letna Zakonjšek Franciška, zadeta od kapl, in 60letni gospod Karol Kumer (Pišel-

Zene zamorejo po večkratni nosečnosti z dnevno uporabo pol kozarca naravne

FRANZ - JOSEFOVE

grenčice, užite na tešče želodec, doseči lahko izpraznjenje črevesja in urejeno delovanje želodca.

FRANZ - JOSEFOVA

voda — je davno preskušena, najtopijeje pripočana in se dobiva povsod.

Ogl. reg. S. br. 30474/35.

birt), gostilničar in posestnik v Kapli, ki je tudi umrl hitre smrti. V vrsto vseh teh je stopila tudi 56letna Bukovec Antonija, ki je zapustila poleg moža še sedem otrok. Pred enim tednom smo pa pokopali 70letnega vzglednega gospodarja iz Ojstriške vasi Juhart Jožefa, znane pod imenom »Blaže«. Bil je dolgoletni naročnik »Slovenskega gospodarja« in mnogo let odbornik naše Kmečke hranilnice in posojilnice. Izmed mlajših si je pa smrt izbrala 27letnega šoferja in posestnika Hanžič Leopolda, in pa 38letno trpinko Nemivšek Marijo, po domače Križnikovo Micko. Kot članici Marijine družbe so ji dekleta preskrbela častno spremstvo na

njeni zadnji poti. Njej in vsem drugim naj sveti večna luč!

Vojnik pri Celju. V torek popoldne smo pokopali Balbino baronico Wittenbach. Pogreb je pričal, kako je njeno 28 letno vzgojno delo pri nas uspelo. Piementa rajnica se ni udeleževala pri nas le kot učiteljica, temveč je posegla tudi v javno življenje z društvenim življenjem. Saj je mnogo let vodila prireditve Prosvetnega društva in vneto pomagala pri cerkvenem petju. Kot osebnost je bila markantna postava v Vojniku. Verska vnema, prava pobožnost, dobrotljivost in živa poklicna delavnost so jo označevale. Na pogrebu, h kateremu so se zgrnile velike množice ljudi iz fare in od drugod, so bili tudi njeni stanovski tovariši in tovarišice iz domačih in sosednjih šol. Poslovili se je od nje g. Vrtačnik, upravitelj tukajšnje ljudske šole in predsednik pevskega zbora »Vojnik« v jedrnatem govoru, v katerem je posebno poudarjal njeno vzgajanje mladine v verskem duhu. Pevski zbor je pod vodstvom g. Šoparja občuteno zapel »Vigrede« in »Nad zvezdami«. Ob grobu je plakala sestra Judita. Z žalostjo v srcu so se pogrebeli razhajali.

Prevalje. Dne 9. maja se vrši po prvi sv. maši redni občni zbor Kmečke zveze v Krištanovi dvorani na Fari, z zanimivom sporedom. Kmetje, ako vam je kaj do svojega že itak obubožanega stanu, ki je vas poprej JNSarski tlačanski režim viačil po svojih tračnicah in ni dopustil vam stanovske organizacije, prepotrebne Kmečke zveze. Zato vas Kmečka zveza poziva, da se vsak kmet občnega zbora prav sigurno udeleži in da privede s seboj 8 svoje prijatelje in tudi znance.

Prevalje. Slaba letina se nam obeta. Dež, ki močl zemljo že precej časa, je povzročil, da bodo morali kmetje ozimino predvsem pa rž preorati. Kamor prideš, ti kmetje s tugobo pripovedujejo, da še letos, lani vsejana ozimina skoro ni prav nič pognala. Slično je tudi s sadnim drevjem, ki že tupatam skuša cveteti, pa ven-

dar vsled premrzle klime ne more. Že lansko leto je bil pridelek skrajno slab in če bo še letos tako, bo pa za kmeta skrajno slaba. — V »Slovenca« se je zaletel. Pred dnevi se je mudil v svojem rojstnem kraju petomajski kandidat JNS g. Karel Doberšek. V neki trgovini je dobil v roke »Slovenca« ter se je že kar pri prvi strani izrazil takole: »Slovenec« je pa popolnoma izgubil svojo linijo. Mnenja smo, da »Slovenec« ni izgubil svoje linije, pač pa g. Doberšek.

S Pohorja. Nekje je bila dobrodelna prireditel, na katero so p. t. prireditelji vabil z velikanskimi in kričečimi plakati. Vabljeni iz soseščin so se kajpada odzvali. Vreme je bilo naravnost krasno, izlet mikaven, program zapejljiv, posebno proti koncu. Kdo se ne bi odzval! Za konec programa se je seveda bilo treba oborožiti s šimi-čevlji in z nežnimi šolenčki. Kako in kaj so igrali, nas ne zanima. Ko je prvi del programa minil, je dobila glavno besedo cigomiga. Kdo se ne bi zavrtel, če je na narodni in dobrodelni prireditvi tako veselo? Veselje pa je na žalost kratko. Vse prehitro mine in tako

»Gašpar ti bo povedal, ko bom umrla.«
»Dolgo boste še živeli. Kar mi Gašpar ima povedati, mi ni mar. Gašpar naredi iz muhe celega konja.«

Globoko si je oddahnila in je pomolčala. Potem je zastokala in skoraj zavpila:

»Ne, ne bom umrla, nočem umreti. Na Gašparjeve čenče ne daj nič! Gašpar ne ve ničesar, vse ve le napol. Jaz ti bom povedala, tebi bom povedala vse. Ne, danes še ne; drugič! Toda odpustiti mi moraš.«

Začudeno jo je gledal. Njegov pogled jo je splašil. Boječ je hitela:

»Nikar si kaj ne misli! Nič posebnega ni. Zbogom! Če mi bo huje, ti bom poslala pošto. Tedaj pridi takoj!«

»Kmalu pridem,« je obečal. »Ko utegnem, pridem spat. Zbogom, mati!«

Dal ji je srečo in naglo odšel.

Uro navrh je bil jagar že daleč v dolini. Strumno jo je mahal. Od časa do časa pa je stopil počasneje ali je celo obstal. Zmedene misli so se mu podile po glavi. Na kaj je Cenca namigovala? Kaj je hotela povedati? Kaj je skrivala? Kaj je skrival Gašpar? Biti mora skrivnost, ki se tiče njega, jagra. Kaka?

Tuhtal je in tuhtal, pa ni pretuhtal. Tedaj se mu je posvetilo. Kaj, ko bi Cenca ne bila samo rednica njegova, ko bi bila njegova — prava mati? Da gozdar, njen mož, ni bil njegov oče, to je vedel za

gotovo. Ta je bil nanj vedno hud in se je z ženo zaradi njega večkrat prepiral. Hote' ga je spraviti iz hiše in ga je nazadnje res dal h komedijantom. Saj je rad šel, ker so mu bile cirkuške umetnije po volji. Cenca se je takrat bridko jokala. Takrat in tudi pozneje — in zmerom rau je bila kakor prava mati.

In zdaj mu je tudi vse zapisala: hišo, zemljo, denar. Kakor prava mati...

Toda prestara je, da bi bila njegova mati.

Hm! Pravzaprav niti ne.

Toda oče — kdo je potem njegov oče?

To bo tista skrivnost, ki mu jo je hotela danes povedati, pa je ni spravila z jezika.

Čim bolj je premišljal, tem bolj je verjel, da je tako, tem bolj se je tudi vznemiril. Ko pride prihodnjič, jo bo kar naravnost vprašal... Nak, ne! Tega ne! Ko bi le ne bilo tako, bi se moral sramovati, da je kaj takega mislil. Če pa je le res, mu bo že sama povedala.

Okoli poldneva je prišel v Kaplo. Odtod je prvič zagledal Šmarske planine in Hude peči. Težke snežene plasti so jih pokrivalo in tako tuje so se mu zdele, kakor da niso njegove, ki jih je tako ljubil...

Zopet moram domov v samoto, kjer so pod belimi grobovi pokopani moji gamsi...

Kako mu bo hudo, ko bo prišla vigred in se bo sneg stajal in odgrnil trupla ljubih mrtvih živali!

(Dalje sledi.)

žine žuželk. Toda ti škodljivci, kateri se približajo tej luči, so kar izgubljeni, kakor hitro so ji dovolj blizu. V stebriču je namreč montiran še drugačen aparat, kateri sesa vase zrak z veliko silo, tako nekako kakor aparat za pobiranje prahu. Kakor hitro torej žuželka priletí dovolj blizu, jo zagrabí zračni vrtinec ter jo potegne v aparat. Na dnu stolpca je prostor, kjer se zbira ta nesnaga, katero potem pobero in jo zažgo. Ta aparat bo uničil milijone škodljivih žuželk, katere pokončavajo južnoafriško sadjarstvo. Samo na ozemlju južnoafriških zveznih držav žuželke na sadju vsako leto naredo škode za 250.000 funtov šterlingov.